Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Fjerde Aargang.

Fra 1ste October 1854.

Usminkede Sandheder vil bane sig Vei gjennem Vildfarelser og Overtro og tilsidst „seire."

Kjøbenhavn.

Redigeret og udgivet af J. Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording.

1855.

Indhold af 4de Aargang.

Side.

Apostlerne, deres Levnet, Hustruer og Børn . . . . 203.
Bagtalelse . . . . 225.
Banlyste og forfulgte Ædle . . . . 215.
Beskrivelse over Templet . . . . 36, 92.
Blandinger . . . . 191.
Brev fra Apostelen E. Snow . . 90.
— fra Saltsøstaden fra Jørgen Christensen . . . . 58.
— fra Saltsøstaden fra William Andersen . . . . 169.
— fra Utah fra P. P. Thomsen 298.
— fra J. A. Ahmanson . . . . 327.
— fra O. N. Liljenqvist . . . . 205.
— til Præsident B. Young fra den sydl. indianske Mission 35.
— fra Californien . . . . 234.
Contoirets Tilgodehavende 16, 112, 208, 304.
Et Spørgsmaal og Svar . . . . . 95.
Falske Propheter i de sidste Dage 237, 241.
General-Conferencen i Saltsøstaden
— — i October 1854 129.
— — i April 1855 348, 362.
General-Raad i den skand. Mission 122, 140, 154.
Hvad er Mormonisme? . . . . . . 369.
Høitideligholdelse af den 24de Juli af Ungdommen i Saltsøstaden 27, 33.
Indianerne i de Forenede Stater . 221.
Joseph Smiths Levnetsløb 12, 39, 49, 68, 97, 125, 132, 161, 187, 197, 213, 227, 246, 271, 284, 300, 309, 321, 365, 377.
Kjærlighed for en gift Mand . . . 222.
Lærdomme af Propheten Joseph Smith . . . . 157, 172, 204.
Martyrerne (Poesie) . . . . 222.
Millenniet . . . . 209, 229.
Milton om Polygami . . . . . 74, 87.
Mormonerne . . . . 56.
Notitse om „Advarsels-Røsten" . . 176.
Om Præstedømmet . . . . 193.
Polygami i Utah . . . . 135.
Redaktionens Bemærkninger:
Efterretn. fra Deseret 10, 25, 57, 88, 137, 169, 233, 265, 297, 347.
— om Emigrationen . . . 38.
— om Emigranternes Afreise 72.
Efterretn. fra Emigranterne 57, 103, 153, 217.
— om en Begivenhed med Indianerne . . . . 58.
— fra St. Louis 89, 232, 265.
— fra Independence . . . 121.
— fra New York . . . . . 266.
— fra San Francisco . . 266.
— fra Norge . . . . 266.
— om E. Snows Afreise til Saltsøstaden . . . . 377.
— om Ældste Secrits Død 377.
— om Missionærernes Ankomst til New York 348.
— om deres Ankomst til Liverpool . . . . 377.
—, indenlandske . . . . 121.
Bemærkninger om Præs. F. D. Richards Besøg i Kbhvn. 25.
— om Polygami . . . . . 73.
— om Krigen ved Sebastopol 89.
— om det Vedv. Emigrationsfond . . . . . . 153.
— om Tempel-Offring . . 282.
— om Biskop Engeltofts Skriveri i Fyens Stifst. 186.
— om de falske Propheter 250.
— om de statistiske Rapporter 313.
— om Menneskenes Blindhed i religiøs Henseende 361.
— i Anledning af 4de Aarg. 376.
Staden St. Louis . . . . 219.
Statistiske Rapporter . . 32, 128, 320.
Taler af Præs. B. Young 17, 59, 65, 114, 138, 151, 273, 289, 314, 353, 372.
Tale af Præs. C. Kimball . . . . 81.
— af J. M. Grant . . . 105, 257.
— af Apostelen O. Pratt . . . . 145.
— af Apostelen John Taylor . . 1.
— af Apostelen G. A. Smith 305, 330.
Tidernes Tilstand (Poesie) . . . . 206.
Til de Hellige i Utah . . . . 109, 113.
Tolvte almindelige Epistel . . . . 337.
Udvælgelse og Forkastelse . . . . . 177.
Vidnesbyrd af Præs. Kimball . . 267.
Zion (Poesie) . . . . 47.
Ældster, Præster, Lærere og Diakoner . . . . 251, 269.

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

4. Aarg. Nr. 1. Den 1. October 1854. Priis: 6 ß pr. Expl.

Tale af J. Taylor.

(Af Deseret News.)

(Fortsat fra Side. 380.)

Disse Ideer er nedarvede, og er komne fra den gamle Moderkirke. Jeg har en catholsk Bog med Afbildninger i af Djævle, der rister Syndere over Ilden og kaster dem omkring med Gafler, medens Slanger og Drager æder dem, osv., som jeg har havt med mig fra Evropa.

Protestanterne har Catholikerne at takke for al denne velsignede Kundskab og al den dermed forbundne Herlighed, og jeg tænker Catholikerne er taksyldig til nogen af de gamle Malere for den. Jeg vil intet have at bestille med slige Ting: jeg bryder mig slet ikke om dem. Men dersom jeg, som et fornuftigt Væsen, er istand til at betænke og overveie, saa ønsker jeg at betragte Naturens Værker, og at forstaa noget om Naturens Gud, og at vide, hvad jeg er bestemt til. Jeg holder meget af at betragte Tingene, som omgiver mig, at beskue Solen, Maanen og Stjernerne; at udstudere Planeternes Gang og den Verden, vi beboer; at see deres Skjønhed, Orden og Harmoni, og alt hvad der existerer og bevæger sig omkring mig. Jeg kan see noget mere end dette urimelige Vrøvl, disse barnagtige Spidsfindigheder, dette „Himmerige udenfor al Tid og Rum", hvor de har intet at gjøre, uden at sidde og synge sig hen i evigvarende Salighed, ellers de maa gaa hen og blive ristet over Ilden. Der findes intet saadant i Naturen; enhver Ting er smukt ordnet og fuldkommen skikket til den Plads, det optager i Verden; enten I betragter Fugle, Dyr eller den menneskelige Skikkelse, saa seer I noget, der er saare skjønt og godt og værdt al Fornuftigheds Betragtning. Hvad er Menneskens Viisdom i Sammenligning dermed?

Jeg kunde ikke undgaa at tro, at der er en Gud til, om ogsaa der ingen Religion var i Verden. Om vi betragter Mennesker med de bedste og ypperligste Talenter, som findes kan, hvad veed de, eller hvad forstaar de, eller hvad kan de gjøre i Sammenligning med Guds Gjerninger? Hvad er der blandt alle Menneskens Maskinerier, med al deres Oplysthed og Kunst tilsammen, i hvilke de har beflittet dem paa at gjøre Fremgang Aar efter Aar og Slægt efter Slægt, hvad er der iblandt alt dette, der er værdt at give Agt paa? Hvad veed de for nærværende Tid? Om I betragter deres Regeringer, saa seer I ingen af dem forfølge deres egentlige Bestemmelse: at

paasee Verdens Vel; men de er sysselsatte med at belure hinanden og med at fordærve dem selv og hverandre. Til denne Hensigt har de oprettet Armeer, Skibsbyggerier, Toldhuse med Embedsmænd, osv., for at understøtte deres eget Sted og deres egne Fordele, uafhængigt af alt andet, og uden Hensyn til Resten af Menneskeheden. De betragter hverandre ligesom Tyve og vedligeholder deres Armeer og Flaader for at kunne forsvare dem imod deres nærboende Broder Røvers Indfald.

Saaledes forholder det sig for det meste med Nationerne nu for Tiden. Men om vi seer nogle Aldere tilbage, saa vil vi see, at hvor de mægtigste Nationer eksisterede for nogle Slægter siden, der er nu et ubeboet Øde og en hylende Ørk.

Vi beboer nu et Sted som var et Øde, da vi begyndte at befolke det, men som var tæt beboet for nogle Slægter siden; saaledes er det for en stor Deel med Palæstina, Babylon, og mange Dele af det assyriske Rige. Den ene Omstiftelse er skeet efter den anden, og Menneskers Ærgjerrighed har ødelagt Nationer, omstyrtet Kongeriger, udslettet Keiserdømmer, fordærvet Lande, og Millioner har maattet føle dem i deres eget Blod. Dette har været Verdens Regjeringers Viisdom, med al deres Oplysthed og Philosophi.

Atter, vi seer paa Guds Gjerninger og seer Intet, uden Fuldkommenhed, Harmoni, Symmetri og Orden. Betragter vi Planetsystemet, saa seer vi dette Princip smukt og fuldkomment vedligeholdt. Uhyre store Planeter dreier sig rundt omkring vor Sol, og vor Sol og dette System med andre med deres Systemer om en Anden, og dette med utallige andre Sole og Systemer tilligemed vort eget om en anden endstørre og mere storartet; og saaledes beveger Millioner Solsystemer sig i sin Orden saa at det overgaaer vor Forstand, og dog er enhver Ting skjøn, fuldkommen, og overeensstemmende. Om det var anderledes; om Guds Riger regeredes paa den samme forvirrede Maade, der udmærker denne Verdens Regimente, saa vilde Planeterne støde sammen i vild Forvirring og Millioner af deres Beboere blive ødelagt i et Dieblik.

Guds Gjerninger er fuldkomne. Naar man betragter Væxterne, hvor skjønne er ikke de! Hvo kan eftergjøre dem? Vi kan see at nogle Malere har opnaaet at male grove Efterligninger. Eet af de største Kunststykker, nogen Maler nogensinde udførte, var at male et Forhæng saa fuldkommen, at det bedrog en anden Maler saa, at han traadte hen for at trække det tilside for at fremvise et bagved værende Maleri. Der er Millioner af skjønne Sager i Naturen, hvilke fremspringer fra Guds Gjerninger ved det Lys, der er i dem, hvilket er dem meddeelt af den store Elohim. Vi finder Mænd, der er betragtet som meget begavet, hvis Navne overleveres Efterslægten som store Billedhuggeres og Maleres; deres Arbeider er iblandt de gamle Ruiner, og fremvises som Prøver paa Kunstnerdygtighed, at man maa see hvor oplyste Forfædrene var. Og hvad var det de havde Viisdom til at gjøre? Noget der ligner en Mand eller et Dyr; men bræk en Arm eller et Been af, og alt hvad der bliver igjen er kun et livløst Stykke Materie, endskjøndt Yderlinierne kan være ligesom det naturlige, og alene i dette bestaaer deres Skjønhed, som og Kunstnerens Dygtighed. Men der er intet Liv i dem, og de staaer saare meget tilbage for den Fuldkommenhed, Skjønhed og Symmetri, som sees i den menneskelige Legemsbygning, eller noget

Dyrs. Betragt et Menneske, det er en fuldkommen Skabning; fuldkommen baade indvortes og udvortes. Om I kunde borttage Huden, den menneskelige Skikkelses fuldkomne Bedækning, saa vilde I der finde Nerver, Muskler, Aarer og Alt hvad nødvendigt er til denne særegne Legemsbygning i fuldkommen Orden og i enhver Henseende skikket til at fuldstændig gjøre en levende, sig bevægende Maskine. Ikke alene dette, men Mennesket er et fornuftigt Væsen, istand til at ihukomme, tænke, handle og bevæge sig. Vi mener at vi vide en stor Deel; men hvad er vel vor Philosophi? Hvo kan sige mig ved hvad Magt jeg løfter min høire Arm? Om vi ikke kan sige saameget, hvad vide vi da?

Hvor langt staaer vi da ikke tilbage for den Forstandighed, der styrer Universet og sætter alle Naturens Værker tilrette. Jeg beskuer Benene af Mammothdyret, og de vidner om Noget, der har været. Jeg kan see paa en Elephant som den nu er, en stor, levende Maskine, med Styrke og Kræfter. Hvo udtænkte eller opfandt disse mægtige Skabninger? Atter betragter jeg de smaa Dyr, af hvilke et Tusinde kan svømme i en Draabe Vand, og seer, ved Hjelp af et Forstørrelsesglas, deres Aarer og Muskler og hvad som behøves til fuldstændig at danne en levende, bevægelig Skabning, usynlig for de blotte Øine. Den, der dannede det Ene, ordner det Andet. Mennesket er et fornuftigt Væsen, men hvor indskrænket i Forhold til den Viisdom, der styrer Verden. Det kan end ikke beherske sig selv; det kunde aldrig gjøre det, og vil aldrig kunne gjøre det førend det erholder den Viisdom og Forstand, som kommer fra Gud. Naar nogen Mand kan bekomme Viisdom af dette Slags og fra denne Kilde, som regerer Verden og vedligeholder Orden blandt Planeterne, beskikker enhver Fisk, Fugl og Insekt sin særegne Plads i Verden og sørger for alle deres Fornødenheder, naar han kan bekomme denne Viisdom fra Gud som hans Læremester, da er han istand til at beherske sig selv; da er han i Besiddelse af Viisdom, som han nu ikke kjender noget til; Viisdom, som er værdifuld baade for Gud og Mennesket. Dersom jeg ikke kan have en Deel af denne Viisdom og af dette Lys; dersom den store Elohim ikke kan meddele mig af denne Aand og lære mig af det Samme, som Han forstaaer, saa vil jeg slet ikke have noget at gjøre med denne Theologi.

Jeg troer at faa Lys fra Ham til at dygtiggjøre mig til at begribe alle Guds Gjerninger, til at begribe alle Guds Hensigter; og hvis jeg ikke kan vide noget om disse, saa er jeg reent tilovers og skal ikke være istand til at vide min rette Plads i det menneskelige Samfund og hvorfor jeg er kommet til Verden.

Hvad er vi? Vi er ædle, fornuftige Væsner, skabte i Jehovas Billede. Uagtet al vor Ufuldkommenhed, vi kan betænke det som er forbi og det, som skal komme. Vore Tanker er istand til at fare fra een Ende af Jorden til en anden i mindre end et Øieblik Tid. Vi kan erindre hvad vi haver gjort i vore Barndomsaar, og det tusinde Mile borte fra vort nuværende Opholdssted, og i et andet Øieblik tænke paa det Tilkommende. Dette er en Grad af Viisdom og Forstand, som Gud har givet os, og hvilken vi, som fornuftige Væsner, kan formere; og som vi har smagt af Kilden, saa kan vi gaa og drikke og nyde mere rundelig af alle de Velsignelser, som er i Forvaring til os.

Jeg har ofte moret mig over Menneskers usle, indskrænkede Ideer, naar jeg har været ude og seet mig om i Verden, og jeg har seet deres Tanker og Bereg-

ninger i deres Skrifter. Een troer paa Retfærdiggjørelse ved Troen, en Anden paa Retfærdggjørelse ved Gjerninger. Nogle troer Eet og nogle troer et Andet; alle har de deres egne særegne Ideer, hverken veiledet eller styret ved den eneste gyldne Regel og Veiviser for Sandheden, Guds levende og evige Præstedømme. Ikkun faa kan strække deres Medlidenhed langt nok til at tro at det er muligt, at nogle Andre kan blive salig saavelsom dem selv; men efter den nu herskende Tro farer kun nogle faa tusinde Mennesker til Himlen og alle de Andre til Helvede, og at nogle foruden dem skulde naae at komme i Himmerige, tænker de vil være saare vanskeligt.

Protestanterne troer at Catholikerne er alle i Vildfarelse, og de sender den ganske Kirke bort til Helvede som den Moder til Skjøger, uden nogen Besvær, ja uden at drage et Suk. Og den gamle Moder er lige saa ubarmhjertig mod sine Døttre, thi de er hendes Afkom, og hun sender dem alle tilsammen, uden ringeste Ceremoni, til det samme Sted. Catholikerne og Protestanterne er almindeligviis enige om at sende alle Mahomedaner og Hedninger dertil.

Jeg talte engang med en Præst om Mormonismens Grundsætninger, og inden jeg blev færdig med ham, næsten tilintetgjorde og bortkastede han det Hele af Bibelen i sin Iver for at fordærve min Tro. Han bortkastede den ene Bog efter den anden, indtil der var kun en ringe Deel tilbage. Saaledes er det med den religiøse Verden i Almindelighed: hver sender sin Næste til Helvede, saa der vil ikkun faa komme i Himmerige, naar de faaer gjort deres Udvalg af de Værdige og sat dem tilrette saasom de tænker bedst.

Andre vil tage Alle og Enhver til Himmerige, ligemeget hvem eller hvad de er. Dette er ligesaa latterligt som det andet, dog maa jeg tilstaa, der er noget mere, der behager i denne Idee, end i hin. Det eneste jeg vilde have deri er, at være tilsammen med en Mængde Skjelmer og Gavtyve. For Exempel, de der levede før Syndfloden, blev udryddet for deres Ugudeligheds og fordærvede Tilstands Skyld. Jeg kunde ikke tro det vilde være rigtigt for Herren at tage alle disse ugudelige Krabater lige til Himmelen, fordi de var onde og uværdige, og lade Noa og hans Familie tilbage at stride med Jorderiges Besværligheder, fordi de var retfærdige. Men saadanne er Menneskens Ideer; Nogle er altsammen Medlidenhed, Andre har slet ingen. Jeg har sommetider tænkt, at vi Mormoner var næsten ligesaa ukjerlig eller ubarmhjertig som Andre.

Jeg troer, at Gud har et stort Maal for Øie med Menneskeslægtens Skabelse. Jeg troer ikke, at et alviis Væsen nogensinde vilde skabe en saa skjøn Verden som denne, og besætte den med Mennesker og en Mængde andre Væsner, uden at have nogen Hensigt dermed. Jeg troer ikke, at 350 Millioner Mennesker, som lever i China i hedensk Mørke, er skabt til at leve i denne Tilstand og blive fordømt fordi de ikke haver den rette Religion. Jeg troer ikke, at alle de Folkeslag, der tilbeder forskjellige Slags Afguder i forskjellige Dele af Verden, og kjender intet til den sande Gud, vil blive dømt til at brænde i Ilden herefter fordi de ikke vidste bedre end at gjøre som de gjør. Jeg kan ikke faa saadanne Ideer ind i mit Hoved. Jeg vilde have sagt, at jeg var ingen Universalist, men jeg er det, og jeg er ogsaa en Presbyterianer, og en Catholik, og en Methodist, kort sagt, jeg troer paa enhver sandfærdig Grundsætning, som nogen Person eller Sekt troer, og forkaster de falske. Om

der er nogen Sandhed i Himlen, Jorden eller Helvede, da ønsker jeg at erkjende den; jeg bryder mig intet om hvad Skikkelse den kommer til mig i, hvo bringer mig den, eller hvo troer det; om det er yndet af Verden eller ikke; Sandhed, evig Sandhed, ønsker jeg at nyde og være omgiven af.

Nu kommer jeg til os Mormoner. Vi sige, vi er den eneste sande Gudsmenighed. Vi har den eneste sande Tro; det siger vi og troer. Jeg troer vi har mange store og sande Grundsætninger aabenbaret fra Himlen. Jeg vil fortælle Eder hvorledes jeg føler derom, og hvad jeg har sagt mange Gange, naar jeg har været ude iblandt Præsterne, Folket og Philosopherne. Dersom noget Menneske under Himlen kan vise mig een vildfarende Grundsætning jeg har lært fra mig, saa vil jeg strax forkaste den og takke for Underretningen.

Paa den anden Side, om Nogen har nogen Grundsætning, det være sig moralsk, religiøs, philosophisk, eller nogen anden Slags Sandhed, der er skikket til at gavne Mennesket, jeg forsikkrer dem, at jeg vil antage den; — men jeg vil ikke deeltage i deres Vrangheder tilligemed.

Om en Mand skulde sige: „Jeg er i Besiddelse af eet Stykke Sandhed, og eftersom jeg har det, saa maa jeg være ret," skal jeg derfor troe ham? Visselig ikke. Det er intet Beviis for, at han ikke har maaskee mange Vrangheder. Catholikerne har mange Stykker af Sandheden, og saa har Protestanterne, Muhamedanerne og Hedningene; men skal jeg antage eet af Disses System fordi de har Noget, der er rigtigt? Nei.

Sæt at Een skulde fortælle mig at 2 Gange 2 gjør 4; det er ganske rigtigt, og jeg troer det af mit ganske Hjerte. Men sæt at han tillige troer og lærer, at 6 og 4 gjør 20 og opfordrer mig til at troe det, sigende: „Jeg var rigtig i det andet Stykke; beviste jeg det ikke?" Jo; men Du beviste ikke, at 6 og 4 gjør 20. Jeg vil antage Sandheden og lade det Vrange være.

Du troer altsaa, at vi som Mormoner har faaet Sandhed? Ja, jeg gjør; og af den Aarsag har jeg reist vidt og bredt i de fleste Stater i Unionen, og i Canada; ogsaa i England, Irland og Skotland; paa Øen Man, Jersey og andre Øer i Havet; i Frankrig, Tydskland, Belgien og andre Steder, og endnu ikke seet eet Menneske, som kunde finde en eneste Feil i nogen Lærdom eller Princip, der er forbundet med de sidste Dages Helliges Religion. Jeg taler ikke om Praxis; Gud veed at der er altfor megen Overtrædelse iblandt os; men jeg taler om Lærdom.

Naar I nu har Noget, som Ingen kan omstøde, men som kan bekræftes hvorsomhelst, — det kan bestaae for Verdens Visdom og Klogskab, thi der kan ikke findes Feil hos det. Kan Nogen bevise at 2 Gange 2 gjør 6? Der er visse Ting, der er Sandhed: 2 Gange 2 gjør 4; og to Linier, der løber lige ud og bestandig lige langt fra hinanden, vil aldrig krydse hinanden, ikke i al Evighed. Disse Sandheder forklarer sig selv; intet Menneske kan ændre dem; og naar jeg har Grundsætninger, som det ikke staaer i Menneskers Magt at rokke, da betragter jeg dem som rigtige, og staaer paa dem, som paa en sikker Grundvold.

Men paa den anden Side, mon jeg skal tænke, fordi jeg er ret, at det er ret at sende alle Andre til Helvede? Nei. Jeg vil lade deres Sag bero paa Gud. Han har budet mig at prædike Evangeliet til al Skabningen — hvo som troer og bliver døbt, skal blive salig, og hvo ikke troer, skal blive fordømt. Han har budet mig at gjøre dette; men hvor

mange Millioner er der ikke, der aldrig har hørt Evangeliet? Vil de blive fordømt for ikke at adlyde det, som de ikke haver hørt, og som aldrig er kommet inden deres Omraade, og som de ikke har den mindste Kundskab om? Nei. Hvad er det vi haver at gjøre? Vi maa udsprede Evangeliets Lys. Hvorfor? Fordi Gud har aabenbaret os et Religionssystem, som er skikket til at forædle og ophøie Menneskene.

Verden er forvirret; den er i Mørke og Vankundighed og veed Intet om Gud, hans Hensigter, Bestemmelser, eller Endemaalet for hans Skabelser. — Gud forstaaer at røre paa min Forstand og at røre paa deres; og om de lever og døer uden Kundskab om Gud og hans Love, da har vi lært, at de vil blive dømt efter det Lys de haver, og ikke efter det de ikke haver. De som har levet uden Lov, vil blive dømt uden Lov.

Skal jeg græde over Verdens Tilstand? Nei. Gud skabte den; og om han lader Millioner beboe den i Uvidenhed om ham, det angaaer ikke mig. Alt hvad jeg haver at gjøre er, naar Gud sender mig, at gaa hvor han sender mig, og at lære Folket Lys, Visdom og Sandhed saavidt som jeg selv formaaer, og ikke videre; og at de forkaster det, det bliver ikke min Sag. I mange Tilfælde gjør de det af Mangel paa Underviisning, og paa Grund af den Regering, Præstelist, Fordomsfuldhed osv., som de er undergivne, og som gjør det vanskeligt for dem at begribe rigtige Grundsætninger, naar de hører dem, eller at kjende Lyset, naar de seer det skinne: „Lyset skinner i Mørket, og Mørket fatter det ikke." De forstaaer mange Ting maaskee bedre end I; men de forstaaer ikke Evangeliets Grundsætninger som I, af Mangel paa Guds Lys. Intet Menneske kan forstaae det uden Aanden.

Saare mange blandt de nutildags mest almindelige Sekter har vidt og bredt omsløuget Hav og Land for at gjøre Proselyter; og i de fleste Tilfælde hvor de har havt Held, har de gjort dem tifold mere til Helvedes Børn end de var før. De har lært dem Dienstfalkhed, og mangehaande Laster, som de før var ukjendt med. De forstaar ikke at forplante sande Grundsætninger, for de forstaar dem ikke selv, og hvorledes skal de da lære Andre dem? Men jeg vil lade dem fare.

Vi Mormoner tænker vi har strakt os meget vidt, for vi siger at Israel skal frelses; og vi troer vi er af Israel, og skal indsamles i Faarestien med dem.

Og naar vi er indsamlet med al Guds Israel, (som vi kalder dem,) der har levet i Verdens forskjellige Aldere indtil denne Tid, da skal vi tillige med dem blive igjenløst og saliggjort i Guds evige Rige. Hvad mere? Da vil hans Værk være fuldendt, kunne I sige. — Men jeg tænker ikke det vil, skjøndt dette vil allerede være et stort Værk. Dette seer ud som Altings Gjenoprettelses Tid, men i Virkeligheden er ikkun en Gjenoprettelse af nogle faa Ting. Hvordan da? kunde I vel spørge, vil Du tage Andre ind med foruden Israliterne? Ja visseligen. Os er lært, at de var elsket for Fædrenes Skyld, og ifølge de Forjettelser som var givet Fædrene. Om de bliver bragt ind, da vil det skee ifølge disse Forjettelser.

Jeg gad vide om der ingen troende Mænd var foruden Abraham, Isaak og Jacob, eller som var til førend deres Dage? Om der var, saa kunde jeg ønske at vide om de kjendte noget til Gud og fik Forjættelser om deres Afkom? Jeg vil gaa lidt videre end til gamle Abraham og sige, "det glæder mig at Din Afkom kan blive frelst, Abraham, men jeg troer at nogle af dem, som nedstammede fra

Dig, haver propheteret om en Tid da Ammon vilde udrække sine Hænder til Gud, og Moab og Philistia blive velsignet med den samme Velsignelse. Jeg troer at nogle af Dit Afkom, naar deres Forstand var oplyst og udvidet, skuede Fremtidens ufødte Begivenheder, til et Tidspunkt da der vilde skee en stor Forsamling; da Folk fra Hamath, fra Cus, og fra Øerne i Havet, da forskjellige Stammer og Nationer skulde flokkes tilsammen til Hærskarernes Herres Navn". (Sach. 8, 18.)

Jeg tænker, for Exempel, paa den gamle Mand, som kaldes Melchisedek, og levede før Abraham, og hvem Paulus i sine Skrifter omtaler som en større Mand end Abraham, (thi han siger at den mindre blev velsignet af den større), naar Abraham vidste at erholde Forjettelser, saa gad jeg vide om ikke Melchisedek ogsaa vidste hvorledes han skulde faa Forjettelser om sin Sæd? Der var en gammel Mand, der boede i det Land Uz, som siges at have været en meget taalmodig Mand; endskjøndt han forbander den Dag han blev født og det Moderslív som bar ham. Han vidste vísselig at faa Forjettelser af Gud. Han kom til ham og fik Velsignelser af ham, og kunde see hennd igjennem mange Alderes Mørke og betragte Guds Gjerninger, og saae sig selv ikke alene død og begravet, men endog som han sagde at efter at Ormene havde fortæret hans Kjød, skulde han dog see Gud i Kjødet. Han havde netop den Slags Religion som jeg troer paa, en Religion der gav ham Kundskab om Gud og hans Gjerninger; og han handlede efter den og drog Nytte af den. Meget vel, om han vidste af disse Ting, saa gad jeg nok vide om han ikke vil have nogle Forjettelser at kræve for ham selv og hans Afkom herefter naar de bliver opsøgte?

Jeg vil gaa end længere tilbage til gamle Noa for Exempel. Han var en god Mand; og da hele Jorderige blev ødelagt, blev hans Liv bevaret, og hans Familie med ham. Han var en Gudsmand. Jeg gad vide om ikke han ogsaa kunde erholde Forjettelser for sit Afkom, og om han ikke vil ihukomme dem engang, og om den Tid ikke vil komme da de kan faa Deel i Guds Pagter og Velsignelser og staa paa deres Sted, og ikke være overladt i al Evigheds Evighed til dette frygtelige Helvede? Jeg tænker ikke han vilde synes godt om at see sit Afkom der mere end Abraham vilde synes om at see Sine der.

Alle disse hellige Mænd har deres Bekymring desangaaende, og tænker paa deres Afkom, og ønsker at see dem frembragt. "Vel sandt," siger een, "men de er faldne Skabninger." Ja, saa er Israeliterne. — Hvor vil I finde et mere fordærvet Folk end Ephraims Afkom? — et saa forfaldet og dybt nedsunket Folk, som disse Indianere, der boer imellem disse Fjelde, og som vanker om paa de uhyre Slætter i dette Land? Deres Fædre vil have Noget at gjøre for dem til at faa dem frem til at arve Forjettelserne. Det er for Abraham at ihukomme sin Sæd og interessere sig for deres Velfærd.

Vi vil gaa tilbage til gamle Adam og see ham komme paa Jorden, eftersom han er Hovedet og Faderen til os alle. Nu da — Jeg gad vide om den gode gamle Mand synes godt om at see sine Børn i Nationviis at blive bortført til et Pinested — Million paa Million at blive forviist til det catholske Helvede for der at ristes i al Evighed. Jeg tænker han har faderlig Følelse for sit talrige Afkom, og vil ønske og søge alvorligt at faa dem frelst, at faa dem igjenløst fra deres faldne og nedsunkne Tilstand. Ingen

af dem er værre faren, Ingen er mere forfalden og fordærvet end Israeliterne er, og har ligesaa stor Ret til at blive frembragt i sin Tid og vorde velsignet som de. Dette er min Lærdom, og disse er mine Følelser.

Saaledes kan I gaa til Kilden til det Hele — til den Gud som skabte Adam, — og sige, „O Herre, hvorfor skabte Du Jorden og hvorfor lod Du Solen og Maanen og Stjernerne beskikkes til at lyse for den, hvorfor skabte Du Mennesket til at beboe den, med Befaling at forflere sig og opfylde den, og hvorfor lader Du den frembringe af sin Styrke for Mennesker og Dyr?"

Jeg vil gaa længere tilbage og finde de Aander, der existerer hos Ham i den evige Verden. De kommer her og faaer Legemer, paa det at baade Legeme og Aand maa annamme en Ophøielse iblandt Guderne og sættes istand til evig Tilvæxt i Verdener uden Ende. Jeg tænker dette stemmer mere med Philosophi og Sandhed, med et forstandigt og oplyst Sind, med ægte Religion, med vore Fædre og med Gud, end noget Andet vi seer udenom.

Jeg seer Menneskene i Verden i Mørke, og gjør mit Bedste for at oplyse dem saa meget som muligt; om jeg kan gjøre dem noget Godt saa vil jeg. Gud har aabenbaret sin Sandhed for os Mormoner. Hvorfor? — For at vi skal sætte vor Ære i den og i intet Andet end hvad Gud giver os; og at vi skal lære Andre den, at de ogsaa maa komme i Besiddelse af den samme Kundskab som vi haver.

Hvad har vi at gjøre? At udsprede dette Evangelium til alle Nationer, Stammer, Tungemaal og Folk, paa det at Herrens Aand maa virke paa Disse, som elsker Sandhed, og de have Leilighed til at annamme den og tage Deel i de samme Velsignelser som vi nyder, og i at danne et fast Punkt, hvorigjennem en Fylde af evig Sandhed kan blive udladt, — at der atter kan komme Engle og samtale med Menneskene, — at Jorden maa kunne svare til Hensigten med dens Skabelse og hvert Menneske, som har levet eller nogensinde vil leve, maa kunne opfylde sin Skabelses Maal, — at Mennesker, der er faldne fra Retfærdighed, maa lide for deres Synder og Overtrædelser og siden efter komme frem og annamme deres retmæssige Lod i den evige Verden.

„Ja saa!" siger Een, „Jeg vil gjøre som mig lyster i dette." Velan! gaa og gjør det. Det vil bevise, at Du ikke efterlever Sandheden fordi Du elsker den, men at Du drives af en hyklerisk Frygt for Helvede. — Om dette var Tilfælde, da vilde jeg ikke give Asken af et Halmstraa for ti tusinde saadanne Mormoner. Om en Mand ikke kan træde frem og forsvare Sandheden indtil Døden, da er den intet værd for ham og han er ikke et Menneske som kan anerkjendes, eller agtes værdig iblandt de Hellige. Men de vil finde det er forfærdeligt at falde i den levende Guds Hænder.

Jeg vil, til Oplysning, omtale et Tilfælde, for at opvække Eder til klare Begreber, om det er muligt. Jeg læser at der blev mange Folk udryddet ved Vandfloden; og om Jesus Christus læser vi, at han blev dræbt efter Kjødet og levendegjort efter Aanden, ved hvilken han gik bort at prædike for Aanderne, som var i Forvaring, og som i Noæ Dage havde været gjenstridige o. s. v. Han prædikede for dem, og de kom frem ud af deres Fangenskab. „Det er altsammen rigtigt", siger I. O ja; men jeg ønsker at vide hvor gjerne I vilde sidde indesluttet i Fængsel i tre eller fire tusind Aar, eller om det var kun eet

Aar? Der siges i Skriften at det er forfærdeligt at falde i den levende Guds Hænder. Der siges ogsaa, at de Ugudelige skal gaa til Helvede, alle Folk som glemmer Gud. Troer I det? Ja, det er saa ligefrem.

Jeg husker en Præst gjorde mig engang et Spørgsmaal om denne Gjenstand, sigende: „troer De paa evig Straf?" O ja; jeg troer de Ugudelige skal sendes til Helvede, alle de Folk som glemmer Gud. „Troer De at de vil forblive der?" O nei. „Hvad, hvorfor troer De ikke det?" Fordi det stemmer ikke med Skriften.

„Om alle de, som glemmer Gud, bliver overgivet til Helvede og gaaer bort til evig Straf, vil de da ikke forblive der for evig?" Jo, siger jeg, men de vil komme ud igjen. „Hvorledes skal jeg forstaa det?" Skriften siger udtrykkelig, at Døden og Helvede skal opgive deres Døde og at Havet skal opgive de Døde, som er i det, og at alle Folk vil komme til at staa for Gud for at dømmes efter hvad Gjerninger de har gjort i Legemet." Vi seer heraf, at de maa komme frem til at dømmes „efter deres Gjerninger, enten de er gode eller onde."

Lad os antage for Exempel, at vi havde et Statsfængsel her. En Overtræder af Landets Love vilde blive indsat for en vis Tid, efter hans Misgjerning, og Sagens Beviislighed og Omstændigheder. Naar han har lidt sin Straf, bliver han løsladt; men læg Mærke til dette, Fængslet forbliver fremdeles; det er et evigt Fængsel, men Fangerne forbliver ikke i det evindeligen; saaledes er det med den evige Straf, eller Guds Straf.

Hvo vil gaa did? De Ugudelige; at straffes for deres Synder, og lære at bære sig bedre ad. Skriften siger at der er nogle, der ikke vil blive tilgivne hverken i denne Verden eller i den tilkommende; men dette vil vi lade bero hos Gud.

Somme Folk vil spørge om vi troer at Djævlen vil blive salig. I maa spørge ham, for jeg har intet at sige desangaaende. Jeg er gaaet vidt nok i mine Bemærkninger. Jeg troer at Gud vil fuldbyrde alle Gjerninger, og at Satan vil ikke have Magt til at kulkaste hans Beslutninger paa nogen Maade; thi dersom han kunde, da havde han større Vælde end Gud. Ethvert Menneske vil blive gjengjældt efter de Gjerninger det har gjort i Legemet; om de har antaget rene og himmelske Grundsætninger og efterlevet dem, og har holdt Guds den celestiale Lov, de vil have et celestial Rige. De der ikke har beflittet dem paa denne Fuldkommenhed, men kan adlyde en terrestrial Lov, vil opnaa en terrestrial Herlighed og have et terrestrial Rige, og saa videre.

Men jeg troer ydermere, at der er evige Grader af Fremgang, som vil blive ved i det Uendelige, til uindskrænket Nydelse, Udstrækning, Herlighed og Tiltagen af Alt, hvad der er tjenligt til at forædle og ophøie Mennesket.

Denne er een af vore første Tilværelser, eller vor anden Tilværelse, vil I maaskee kalde den; og saaledes skrider vi frem fra een Forfatning til en anden, med den evige Verdens sande Grundsætninger aabenbaret os; hvilke Grundsætninger er evige, evig Sandhed, evigt Liv, evigt Lys, ledende os fremad til Besiddelsen af celestiale Guds-Riger; fra Lys til Lys, fra Herlighed til Herlighed, fra Magt til Magt, skrider vi fremad indtil vi besidder Throner, og Magter, og Herredømmer i de evige Verdener. Og jeg beder Gud, at give os Styrke til at opnaa alle disse Ting!, i Jesu Christi Navn: Amen.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste October.

Udenlandske Efterretninger; Deseret. Deseret News af 8de og 22de Juni, samt 6te Juli, har vi nylig bekommet. Vi Imodtager dem som en kostelig Klenodie for den Kundskabs Skyld, som de indholder. Alt er vel i Utah, Fred og Lykke. Gouvernør Young havde, som Overtilsynsmand i de indianske Anliggender, havt Samtaler med Størstedelen af de Indianere, som var deelagtige i forrige Aars Uroligheder, og iblandt de fornemste af dem var Walker, den øverste Høvding for Utaerne, samt Grospene og Washear. Enhver Samtale tilkjendegav Attraa efter en varig Fred, og Indianerne var meget glade og fornøiede over den Skjenk af Slagtequeg, Dækner, o. s. v. som blev dem given, hvilket overtydede dem om Forskjellen paa deres nærværende venskabelige og gunstige Forhold og Udsigter og deres tvivlsomme og elendige Forfatning ivinters. De glædede dem alle saare meget ved de Ord og Raad, som de fik af de Blankes store Hovedsmand, som har bosat sig i Utah.

Det første Reiseselskab af Emigranter til Guldminerne iaar arriverede i Saltsødal den 2den Juni. De var afreist fra Council Bluffs den 12te April. Ingen Kundskab kunde erholdes om hvor stor dette Aars Emigration overland til Californien vilde blive; nogle Rygter sagde at den vilde blive lille og andre at den vilde blive som forrige Aars.

I et Brev fra Eldste Peacock, dateret Manti City den 4de Juni, til Redaktøren for Deseret News hedder det: „Vore danske Brødre lærer vort Sprog meget hurtigt. De er et arbeidsomt Folk, og har benyttet deres Tid vel til at faa deres Sæd i Jorden, og de fornøier dem ligesaa meget paa deres Marker, som Amerikanerne i deres Haver. De har nogle ligesaagode Haandværkere iblandt dem, som jeg nogensinde har seet nogensteds."

Den 13de Juni blev Saltsøstad og Omegn hjemsøgt med et ualmindelig strængt Uveir med Torden. Regnen faldt i strømmeviis, blandet med Hagel, og inden en føie Tid stod baade Gader, Haver og Marker under Vand. Til Lykke varede Uveiret ikke længe, men siden kom Vandskyllene fra de overstigende Bjergstrømme og fra Fjeldkløfterne, rivende Stene, Gruus, Sand og Jord med sig ned paa adskillige af Stadens Lodder i større eller mindre Mængde, og skyllede næsten al Muldjorden bort af andre Lodder, og gjorde saaledes megen Skade paa Haver, som og paa den banede Vei til Steenbruddet og paa Stadsmuren, og rev flere store Huller paa Vandledningerne. Adskillige Hvedeagre, sønden for Staden, blev beskadiget ved Haglen. Ved Big-Kanyon-Creek faldt meget store Hagl. Paa den Gouvernør Young og F. Little tilhørende og ved samme Strøm beliggende Mølle blev mange Vinduesruder slaaet istykker, som og paa J. Neffs Mølle ved Mill-Creek. Nogle Drenge, som vogtede Qvæg paa hvad man kalder Bænken, østen for Staden, havde det meget haardt, og een lille Dreng fandtes druknet. Veiret blev ved at være kjøligt indtil om Morgenen den 19de, da det blev klart og meget varmt.

Fredagen den 16de Juni begyndte Arbeiderne at lægge Grundvolden til det sydøstlige Hjørne af Templet. Grundvolden er 15 Fod tyk i Underlaget, og skal opføres 8 Fod høit, med ligelig Aftagen paa begge Sider, indtil det første Bjelkelag, hvorefter Murens Tykkelse bliver 7 Fod saa høit som 1ste Etage naaer. Stenen som bruges, er meget store Blokke af en haard, rødlig, flintagtig Masse, veiende 148 Pd. hver Cubik-Fod.

Den 28de Juni gav Præsident Young og hans Raad den Instrux til Biskop Hunter og Biskopperne over de forskjellige Districter i Territoriet, uopholdeligen at erkyndige dem om, hvo i deres respektive Distrikter, der kunde indtage nogle af de Brødre eller Familier, eller enkelte Medlemmer af Familier, som var paa Veien dertil, og give dem Emploi og Spise indtil Høsten 1855, og skaffe dem, som skulde behøve det, Befordring fra Saltsøstad til deres forskjellige Bestemmelsessteder. De blev ogsaa opfordret til at være rede til at udsende Vogne den 15de August til at hjelpe disse, som monne være paa Slætterne og behøve Hjelp. Gouvernøren havde faaet en Fergebaad bygget, som blev sat i Vandet den 30te Juni strax nedenfor Stadsbroen paa den venstre Bred af Jordan. Han gav den det Navn, „Den betimelige Maage". Den er 46 Fod lang, med et Hjul agter, der drives ved Hestekraft, og er meest bestemt til at føre Fæ imellem Staden og Antilop-Øen.

Aarsdagen af 4de Juli blev høitideligholdt ved Skydning, Processioner, Erklæringens Oplæsning, Taler, Dusker, Fortællinger, Musik, offentlige Festmaaltider, o. s. v., under den dyrebare Unions Stjerner og Striber, stolt veiende for de rene bjerglandske Luftninger. Alle Fremmede og Gjennemreisende blev venskabeligen indbudne til at deeltage i Dagens Festligheder.

De Herrer C. Kinkead, J. Needham, J. R. Robins, L. Stewart og W. Mack var ankomne til Staden i Forveien, og berettede at de havde for omtrent en Million Dollars Vare paa Veien bagefter dem, til at sælge derstеds.

Deseret News' Trykkeri var forsynet med hjemmegjort Papir. Vi siger Held med ethvert saadant Foretagende, som at fabrikere det Nødvændige hjemme; det er Veien til Frihed, og give den Dag maa ikke være langt borte da Folket i Utah isandhed vil være fri.

Hvedehøsten begyndte sønden for Saltsøstad den 6te Juli.

Den 27de Juni begyndtes Conferenze i Tabernaklet, som varede tre Dage. John Smith, den ældste Søn af Hyrum Smith, blev voteret for, til at ordineres til Patriark for hele Jesu Christi Kirke af sidste Dages Hellige, og følgende Personer blev beskikket til at gaa ud paa Missioner, nemlig: Ældste John Taylor til Staden Ny-York, og Nathaniel H. Felt, Alexander Robbins, Jeter Clinton, Martin H. Peck, og Abel Lamb, til at gaa med ham; Ældste John Young til Staterne; Lemon Brunson til Michigan; Preston Thomas og Enoch B. Trip til Texas; Edwin Whiting til Ohio; James Craig til Irland, og George Windows til England. Præsident Young opfordrede Biskopperne til at anskaffe Tømmer o. s v., til et Tabernakel, der magelig kunde rumme 10 til 12 tusinde Personer.

Hr. Elias Smith er bleven ansat som Postmester i Storesaltsøstad istedetfor den ved Døden afgangne W. Richards.

Joseph Smiths Levnetsløb.

(Fortsat fra 3die Aarg. Pag. 373.)

Fra denne Tid af vedblev jeg at undervise Medlemmerne af Høiraadet, de Ældste, de som havde reist med mig, og Andre som ønskede Underviisning, indtil den 7de, da Raadet forsamledes efter Bestemmelse i Ældste L. Whigts Huus; tilstede da: 15 Overpræster, 8 Ældste, 4 Præster, 8 Lærere, 3 Diakoner, og nogle Medlemmer.

Efter Sang og Bøn gav jeg Raadet saadan Underviisning angaaende dets Medlemmers høie Kald, som vilde sætte dem istand til at tjene i deres Embede efter det forudgivne Mønster; læs Aabenbaringen desangaaende; og sagde dem, at hvis jeg nu skulde blive taget bort, saa havde jeg udrettet det store Arbeide Herren havde lagt for mig og som jeg begjerede laf Herren, og at jeg havde gjort min Pligt ved at organisere Høiraadet, gjennem hvilket Raad Herrens Villie kunde vides i alle vigtige Sager, i Zions Opbyggelse, og i Sandhedens Stadfæstelse paa Jorden. Det blev vedtaget angaaende disse som blev beskikket den 3die, at deres Beskikkelse skulde bekræftes. Jeg ordinerede da David Whitmer til Præsident, og W. W. Phelps og John Whitmer til Assistenter, og deres tolv Raadmænd. De tolv Raadmænd begyndte da at kaste Lod for at vide hvo skulde tale først og i hvad Orden de skulde tale, hvilket faldt ud som følger, nemlig:

Simeon Carter 1, P. P. Pratt 2, W. E. Mac- Lellin 5, Calvin Beebe 4, Levi Jackman 5, Salomon Hancock 6, Chr. Whitmer 7, Newel Knight 8, Orson Pratt 9, Lyman Wight 10, Thomas B. Marsh 11, John Murdock 12.

Fader Whitmer kom frem og velsignede sine tre Sønner, David, John og Christian Whitmer i Herrens Navn. Ligesaa velsignede Fader Knight sin Søn Newel.

Biskop Partridge sagde til Raadet, at der hvilede et større Ansvar paa ham nu end før det blev organiseret, da det ikke var ham tilladt at raadføre sig med Nogen af dem, undtagen Præsidenten og hans egne Raadgivere, og begjerede deres Bønner for sig, at han maatte formaae at handle i Retfærdighed.

Dernæst fremlagde jeg W. W. Phelps's Sag for Raadet, for at faa afgjort, om han skulde tage sin Familie til Kirtland, og om han skulde, naar det da skulde skee; thi det var bleven anseet nødvendigt at han skulde assistere ved Trykkeriet. Det blev foreslaaet og vedtaget at 4 af Raadet skulde tale i Sagen, to paa hver Side, nemlig: S. Carter og W. E. Mac Lellin for Saggiveren, og P. P. Pratt og C. Beebe for Kirken. Efter at have hørt Forsvarsgrundene, dømte Præsidenten, at det var Phelps's Pligt, at reise til Kirtland og assistere ved Trykkeriet, og at hans Familie forblev i den Egn som de var, og at han fik en hæderlig Afsked fra sin Plads i Zion for en Tid, (saa snart han kan udrette sit Anliggende.) Underskrevet af Præsidenten og Skriveren.

Det blev da foreslaaet af W. W. Phelps, at David Whithmer, Præsidenten over Menigheden i Zion, skulde reise til Kirtland og hjelpe til at befordre Christi Sag, eftersom han var et af de tre Vidner. Denne Sag blev paatalt af Jackman og C. Whitmer paa Saggiverens Vegne, og Hancock og Knight

for Kirken, hvorefter det blev afgjort som før, at Broder D. Whitmer reiser til Østlandet og assisterer ved Indsamlingens store Værk, og at han gjør med sin Familie som han selv synes. Det blev ogsaa bestemt, at J. Whitmer og Mac Lellin skulde reise til Østlandet saa snart som gjørligt. De Overpræster, Ældste, Præster, Lærere, Diakoner og Medlemmer, der var tilstede, lovede da med deres Hænder opløftet mod Himlen, at de vilde understøtte Broder David Whitmer som Præsident i Zion, i min Fraværelse, og John Whitmer og W. W. Phelps, som assisterende Præsidenter eller Raadgivere, og mig som Første Præsident for Kirken, samt den ene den anden, ved Tro og Bøn.

Under samme Møde, men førend dette Løvte blev gjort, blev, ifølge Aabenbaringerne til de Hellige om at fordre Fred og forkynde Fred indtil Jordens Ender, følgende Appel skreven og sanctioneret af Høiraadet og Kirkens øverste Præsidentskab. Præsident Whitmer sluttede Raadet ved Bøn.

F. G. Williams,
Skriver.

En Appel.

Eftersom Christi Kirke, nyligen benævnet Kirken af de sidste Dages Hellige, spotviis kaldet „Mormonerne," eller „Mormoniterne," haver lidt mange Gjenvordigheder, Plager, Forfølgelser og Tab, i Anledning af dens Medlemmers Tro og religiøse Anskuelse, hvilken Tro findes i det aabenbarede Guds Ord, som det er nedskrevet i Bibelen, eller i Mormons Bog og vor Frelsers, Jesu Christi, Aabenbaringer og Befalinger: og eftersom denne Kirke, efter Aabenbaring, begyndte at flytte til de vestlige Grændser af Missouristaten, hvor Landet kjøbtes af Regjeringen, og hvor det var foreslaaet at kjøbe af disse, som var uvillig til at boe i Selskab med Menigheden, alt det Land, der kunde kjøbes, i den Hensigt at bygge Gud en hellig Stad, et nyt Jerusalem, et Sted, som vi ønskede at kalde Zion, som vi betragter som et Sted til Tilflugt fra de Tugtelser og Plager, der er saa ofte nævnet i Biblen ved Propheterne og Apostlerne, og som skulde blive udøst over Jorderige i de sidste Dage: og eftersom Indbyggerne i Jackson County i Missouri haver forbundet og sammenrottet sig imod bemeldte Samfund, og har fordrevet de Hellige fra deres Land og taget deres Vaaben fra dem, og nedbrændt mange af deres Huse uden nogen Anledning: og eftersom vi baver ansøgt Gouvernøren over denne Stat, og Præsidenten over de Forenede Stater, om Skadeserstatning, og Loven er bleven trodset i Jackson County, og om Gjengivelse af vore Rettigheder, at vi maatte blive lovmæssigen gjenindsat til vore Jorder og Eiendomme: og eftersom bemeldte Indbyggere i Jackson County haver ikke alene forpligtet sig til at holde os ude af det County, men haver bevæbnet sig fra Top til Taa, ja endogsaa med Kanon, som til Krig: og eftersom vort Folk, der boer i øvre Missouri, nyligen har bevæbnet sig til militair Pligt og Selvforsvar, siden deres Vaaben var dem fratagen og forsætligen holdt tilbage: og eftersom et Antal af Medlemmerne af Samfundet fra de østlige Stater har udvandret til denne Egn for at nedsætte dem og forene dem med deres Brødre, med Vaaben til at efterkomme den militære Lov, hvilket har foraarsaget endeel Bevægelse blandt Indbyggerne i de øvre Countier i Staten, hvorpaa vi, for at vise at vor Hensigt var ikkun at tage fredelig Besiddelse af vore Rettigheder og Eiendomme og at kjøbe mere Land i Omegnen, mødte en Committee af Jackson County for Forligelse, og vore til-

reisende Brødre mødte nogle Gentlemænd fra Clay og andre Countier, for at overbevise dem om at deres Motiver var gode og deres Endemaal Fred, hvilket de gjorde: og eftersom Jackson Countys Committees Forslag ikke kunde antages paa vor Side, fordi de gik ud paa at „kjøbe eller sælge;" og at sælge vore Jorder vilde være saameget som at fornegte vor Tro, thi det Land er Stedet, hvor det Guds Zion skal staa, efter vor Tro til Guds Aabenbaringer, og hvorpaa Israel vil vorde indsamlet i Overeensstemmelse med Propheterne; og for det andet, Conditionerne var ubillige, uagtet de bød dobbelt Priis for vore Jorder inden tredive Dage, eller at sælge deres til samme Priis, ligefrem af den Grund, at hele det store Jackson County vilde være som tredive til een, eller næsten saa, i Sammenligning med den omhandlede Sag, og at for eet tusind Dollars, to tusind skulde betales af vore Folk, vilde være at forlange for tre hundrede tusind Dollars, den uhørte Summa af sex hundrede tusind Dollars, tagende Landet, ondt og godt, inden tredive Dage! med de uforskammede, nedrige, uamerikanske og uconstitutionelle Betingelser, at Committeen paa vor Side forpligtede sig til „at ingen Mormon skulde nogensinde bosætte sig i Jackson County:" og eftersom vor Commitee foreslog bemeldte Jackson County Committee, (hvis de ikke vilde give os vore Rettigheder paa anden Maade) at vort Folk vilde kjøbe Jorderne af disse som var uvillig til at leve iblandt vort Folk i det County, og betale dem inden et Aar, imod at de tilstede at Skaden som vi har lidt ved Tabet af Trykkeri, Presse og Bøger, Huse, Gods osv. bliver fraregnet i Kjøbesummen, men der kom intet Svar: og eftersom det forholder sig saaledes, saa bliver det, for at bevise vore ærlige Hensigter og opvække Retskaffenhedens, Menneskelighedens, og den lovmæssige Rettigheds Venner, vor Pligt, at lægge vor Sag for Verden, at veies paa den offentlige Menings Vægtskaaler.

Vi, som Borgere af de Forenede Stater og bestyrende Ældste i de sidste Dages Helliges Menighed, boende i Staten Missouri, paa Kirkens Vegne, vi Undertegnede gjør denne alvorsfulde Opfordring til Folket og de constitutionelle Autoriteter af denne Nation, og til Jordens Ender, om Fred, at vi maa have Frihed til at nyde vore religiøse Rettigheder og Privilegier og dyrke Gud efter vor egen Samvittigheds Tilsagn, som det er tilsikkret enhver Borger ved den nationale og Statens Regjerings Constitution; at uagtet Lovene er bleven brudte, og trodsede i Jackson County, vi dog maa blive sat istand til atter at faa vore Rettigheder og Eiendomme, i Overeensstemmelse med Lov i det berømte Frihedens Land.

Siden den skjendselsfulde Sammenrottelse af Indbyggerne i Jackson County har viist Foragt mod Loven og ført alt Haab om at forfølge dem ved Criminal-Retten, i det Nabolag, forbi baade Dommer og Ret, og efterladt os ikkun en fjern Forventning om Godtgjørelse fra Cevil-Øvrigheden for det store Beløb af Skade vi har lidt, tvinger Nødvendigheden os til at klage for Verden; og dersom vor Sag og Ulykke ikke er stor nok til at vække Barmhjertighed hos den Menneskekjerlige, aabne den Godgjørendes Hjerte, og opflamme den Patriotiskes Aand, da er Medlidenhed bleven borte i Ørken og Ret er flygtet fra Magten; da har høi Værdighed ladet sig skræmme ved en Pøbelbandes gyselige Udseende og Friheds hellige Kappe er optaget til Himlen, hvor de Udmattede hviler og de Ugudelige ikke kan komme.

For at være vor Herre og Frelsers Befalinger lydig begyndte nogle af Kirkens Bestyrere at kjøbe Land i de vestlige Udkanter af Staten Missouri, til Staden Zion, i Overeensstemmelse med Guds Aabenbaringer, ved hvilket ingen Lov blev overtraadt, ingen Rettighed fornærmet, og ingen religiøs Grundsætning forsømt, men en berømmelig Grundvold paabegyndt, til et skjønt Værk, til Menneskehedens Saliggiørelse i de sidste Dage, i Overeensstemmelse med vor Tro, og efter de Forjettelser som findes i Guds de hellige Skrifter, hvorfor vi virkelig troer, (vidende at den nationale og Statens Constitution, Landets fastsatte Love, og Guds Bud, tillader alle Mennesker at tilbede saasom dem behager), at vi burde forsvares, ei alene ved al en fri Republiks Lov, men af enhver Republikaner overalt i Frihedens Rige.

De hellige Propheter haver erklæret, „at det skulde skee i de sidste Dage, at Herrens Huus's Bjerg skulde være beredt ovenpaa Bjergene, og ophøies over Høiene; og at alle Nationer skulde løbe dertil. Og at mange Folk skulde gaa, og sige: kom! lad os gaa op til Herrens Bjerg til Jacobs Guds Huus, at han maa lære os om sine Veie, og at vi maa vandre paa hans Stier; thi af Zion skal udgaa en Lov, og Herrens Ord af Jerusalem." Og atter, det blev sagt ved Joel, som det synes, til at bestyrke de sidste Dages Helliges Tro til det Ovenstaaende, „at hver, som paakalder Herrens Navn, skal undkomme; thi paa Zions Bjerg og i Jerusalem skal være Frelse, saasom Herren haver sagt, og hos de Overblevne som Herren kalder." Mormons Bog, som vi holder for ligesaa hellig som Bibelen, siger, „at der skal bygges et Ny Jerusalem paa dette Land for de Overblevne af Josephs Sæd, for hvilket der har været et Forbillede."

Isandhed, alle Propheterne fra Moses til Johannes den Aabenbarer, haver talet om disse Ting; og i al god Tro, efter direkt Aabenbaring fra Herren, som i gamle Dage, begyndte vi det herlige Værk, at en hellig Stad, et Ny Jerusalem, et Zion, maatte vorde opbygget, og et Tempel blive opført i denne Slægt, hvortil, som Herren haver sagt, alle Nationer skal blive indbudet: Først de Rige og de Lærde, de Vise og de Ædle; hvorefter kommer hans Magts Dag; men Indvaanerne i Jackson County rustede sig imod os for vor Troes og vore Begrebers Skyld, ruinerede vort Bogtrykkeri for at forhindre Værkets Udspredelse, og drev Mænd, Qvinder og Børn fra deres Jorder, Huse og Hjem til at omkomme i den tilstundende Vinter, medens Vinden førte Qvindernes Jammer og Børnenes Skrig over den vidtudstrakte Slætte, grueligt nok til at præsse Taarer af den Vilde eller smelte et Hjerte af Steen.

Nu, at Verden maa vide, at vor Tro paa Herrens Værk og Ord er fast og ubeveget, og for at vise alle Nationer, Stammer, Tungemaal og Folk, at vor Hensigt er god, til Gode for Alle, saa kommer vi til Menneskehedens store Familie om Fred, og beder om dens Gjestfrihed og Forsikkring til vor Fortrøstning, samt vore Personers og vort Gods's Beskyttelse, og anraabe om Deeltagelse i Guds den store Færd. Vi vide ret vel at mange bagtalerske Rygter og latterlige Historier er i Omløb angaaende vor Religion og Samfund: men som forstandige Mænd vil høre begge Sider og derefter bedømme, saa haaber og trøster vi os ved, at den stille, blide Sandhedens Røst vil blive hørt og vore store Aabenbaringer læst og nøie sammenlignet med Spaadommene i Biblen, at vor Igjenløsers store Færd maa blive understøttet med en

rund Andeel af den offentlig Mening, saavel som Guds usynlige Magt.

Det vil sees ved Henviisning til Mormons Bog Side 135, at Herren haver sagt til Menigheden, (og vi ønsker at leve ved hans Ord:) Ingen overtræde Landets Lov; thi den, der holder Guds Lov, har ikke nødig at overtræde Landets Lov; derfor fremkommer vi, som Guds Folk, for Verden, og kræver Beskyttelse under Loven ved de almene Justitsembedsmænd i ethvert Nabolag hvor vore Folk monne være, og vi kræver det samme af Gouvernørerne over de forskjellige Stater, og af Præsidenten over de Forenede Stater, og af Menneskelighedens og Retfærdighedens Venner i ethvert Clima og Land paa Kloden.

Ved Jackson Countys Indvaaneres desperate Handlinger, er mange hundrede amerikanske Borgere bleven berøvet deres Land og Rettigheder; og det hedder at vi agter at faa vore Besiddelser igjen, ja endog Jackson County, „ved Blodsudgydelse;" men om man vil gjøre sig den Uleilighed at læse 153 Side i Befalingernes Bog, vil man der finde følgende: (Fortsættes.)

Contorets Tilgodehavende den 30te Septbr.

	Rd.	Mk.	Sk.
Conferenze.			
Khavns (Trane)	496	2	6½
Aalborg (Klingbæk) . . .	270	;	8
Fredz (Olsen)	49	2	1
Loll. (Svensen)	154	1	10
Bornh. (Folkman) . . .	110	1	14
Vens. (Jensen)	104	1	8½
Norge (Christensen) . . .	454	3	2
Sverrig (Brodersen) . . .	64	2	;
N. Hansen	30	;	2½
N. Sørensen	6	2	½
N. Dorius	27	1	14
N. Andersen	11	3	4
Lateris	1778	4	7

	Rd.	Mk.	Sk.
Transport	1778	4	7
J. F. F. Dorius	8	3	8
H. Jensen	16	2	7
E. Eriksen	9	1	12
H. C. Hager	1	1	8
J. Høstmark	7	1	12
P. Madsen	3	5	6
H. Hansen	5	4	8
F. Kohl	4	;	6
P. Bjørk	14	;	6
A. Grønbeck	9	3	8
P. Hansen	7	3	1
O. Larsen	5	;	;
Summa	1871	2	9

Indbetalt siden den 15de September.

A. P. Trane	32 Rd. „ Mk. „ Sk.
P. Brodersen	12 — „ — „ —
P. C. Jensen	34 — 5 — 9 —
	Summa 78 Rd. 5 Mk. 9 Sk.

Indhold.

	Side.
Tale af J. Taylor (sluttet)	1.
Red. Bem., Nyheder, Deseret . . .	10.
Joseph Smiths Levnetsløb (fort.)	12.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes paa Contoret i Gothersgade Nr. 29, 3die Sal og paa alle kongl. Postcontorer.

Redigeret og udgivet af J. Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording.